

Indkomster, skal søges deri, at det er det Døfentlige, der lønner dem.

3 Henseende til Udlændinge, da have 5 af Forsamlingens Medlemmer antaget, at det Tidsrum af 10 Aar, hvori en Fremmed skulde have havt stadigt Ophold paa Derne for at blive valgberettiget, vel i Almindelighed taget ikke er for langt, men at der dog kunde være Anledning til at forkorte det betydeligt for den Udlænding, der ved at have taget Borgerkab paa nogen af Derne har vist, at han ved sin Bosættelse der har havt en stadig Virksomhed for Die, hvorved, naar den i en længere Tid fortsættes, hans Interesser ville blive sammenknyttede med Coloniens. 3 Særdeleshed med Hensyn til Forholdene paa St. Thomas anseer man dette at være af Bigtighed, og holder for, at under den angivne Forudsætning den i Udkastet bestemte Tid kan nedfattes til det Halve.

5 af Forsamlingens Medlemmer have derfor foreslaaet, at § 10 i det Hele affattes saaledes:

„Valgret tilkommer enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt 25 Aar, er raadig over sit Bo, og enten har en aarlig Indkomst af 500 Bestindiffe Dalere eller af egen Formue yder et Beløb af i det mindste 5 Bestindiffe Dalere i Grund- og Bygningskat, eller har taget Borgerkab, saalænge han udøver den Næringsvei, hvorpaa Borgerbrevet lyder.

Udlændinge have Valgret under samme Betingelser, saafremt de desuden have været bosatte paa Derne i 10 Aar eller havt Borgerkab der i 5 Aar. Den Valgberettigede maa derhos have havt fast Bopæl i eet Aar i den Valgkreds, hvor han opholder sig paa den Tid, Valget foregaaer.“

De øvrige 5 Medlemmer, Burt, Lange, Stenerfen, Zucker og Henschell, holde for, at den Omstændighed, at Vedkommende udøver den Næringsvei, hvorpaa hans Borgerbrev lyder, ingenlunde bortserner de øvrige Indvendinger imod at tilstede, at Borgerkab, som væsentlig kun er en comunal Dqualification, skulde i og for sig kunne være en tilstrækkelig Betin-

gelse for de vigtigste politiske Rettigheder, som Borgeren kan udøve i sit Forhold til Staten. Dette forekommer os saameget mere utilraadeligt, som Næringsforholdene her i Coloniene ikke ere saaledes ordnede, at der kan siges at være faste Regler gjældende med Hensyn til, hvilke Næringsveie udkræve Borgerkab og hvilke ikke. Heraf følger, at en Mængde mindre Næringsdrevende kunne være i Besiddelse af Borgerkab, uden at deres Dqualificationer i Henseende til Formue komme den i Udkastet fastsatte Censur nær, saa at, hvis Borgerkab i Forbindelse med borgerlig Nærings skulde i og for sig kunne medføre Valgret, vilde den anordnede Censur for en stor Deel blive uden virkelig Betydning, medens det dog værtimod maa antages, at man i den maa søge den for Coloniene nødvendige Betryggelse imod mislige Følger af Valgrettens Udstrækning til ubemidlede Samfundsklasser. Med Hensyn til Udlændingers Valgret antage vi ei heller, at man behøver at fordrø Borgerkab som Garant for Fastheden eller Varigheden af deres Forhold til Colonien, naar foruden de øvrige Dqualificationer, Bosættelse i 5 Aar gjøres til Betingelse for deres Valgret, saameget mindre som Fleertallet af de Udlændinger, hvis øvrige Dqualificationer kunde give dem Afgang til Valgret, dog som (Kjøbmand eller Plantere) vilde have at udtage Borgerkab. Da det derhos ligger i Coloniernes Interesse, at Udlændinger, der bringe deres Capital og Bindelighed til Derne og bosætte sig her for at gjøre samme frugtbringende, ikke skulde møde alt for store Hindringer, naar de finde deres eget Velfærd saaledes knyttet til Coloniernes, at de sætte Priis paa Valgret og Valgbarhed til Colonialraadet, formene vi, at Tillægsbetingelsen for Udlændingers Valgret ikke bør udstrækkes til Bosættelse i saa langt et Tidsrum som 10 Aar, hvortil vi i denne Henseende antage 5 Aar for fuldkommen tilstrækkeligt.

Vi indstille derfor, at § 10 kommer til at lyde saaledes:

„Valgret tilkommer enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt 25 Aar, er raadig over sit Bo, og enten har en aarlig Indkomst af 500 Bestindiffe